

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 604/2024-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], proti postupu Okresného súdu Žilina v konaní sp. zn. 35T/94/2021 takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

Odôvodnenie:

I.

1. Ústavná sťažnosť bola podaná JUDr. Miroslavom Hanecom, advokátom, ktorý bol sťažovateľke podľa § 40 ods. 1 Trestného poriadku ustanovený opatrením okresného súdu z 5. novembra 2020 za obhajcu v trestnom konaní. V ústavnej sťažnosti sa uvádza, že sťažovateľka tohto advokáta požiadala o podanie ústavnej sťažnosti na vyslovenie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom okresného súdu v trestnom konaní, v ktorom jej bol advokát ustanovený za obhajcu.

2. Z tvrdení v ústavnej sťažnosti vyplýva, že proti sťažovateľke bola v októbri 2021 na okresnom súde podaná obžaloba pre pokračovací zločin podvodu. Konalo sa len jedno hlavné pojednávanie v apríli 2023, na ktorom okresný prijal vyhlásenie viny sťažovateľkou. Pojednávanie bolo pre účely pripojenia trestných spisov z iných súdov odročené na jún 2023. I to však bolo pre nepriloženie žiadaných spisov odročené. Obhajca sťažovateľky v júli 2024 znova bezvýsledne požiadal okresný súd o nariadenie hlavného pojednávania. V ústavnej sťažnosti je zdôraznené, že okresný súd už vo veci viac ako rok nekoná a konanie o obžalobe trvá už tri roky.

II.

3. Sťažovateľka nie je v konaní o ústavnej sťažnosti zastúpená advokátom, tak ako to ustanovuje § 34 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Nemožno to vyvodit' nielen z toho, že advokát bol sťažovateľke ustanovený za obhajcu v trestnom konaní, no ani z toho, že sťažovateľka ho mala požiadať o podanie ústavnej sťažnosti. Podľa § 62 zákona o ústavnom súde o primeranom použití Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) možno v konaní o ústavnej sťažnosti primerane použiť § 92 ods. 1 CSP, podľa ktorého zástupcovi, ktorého si strana zvolila, udelí písomne splnomocnenie. Z ústavnej sťažnosti je zrejmé, že sťažovateľka advokátovi písomné splnomocnenie na zastúpenie v konaní o ústavnej sťažnosti neudelila. Ústavná sťažnosť tak nemá § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde ustanovenú náležitosť. Preto bola podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

4. Nebol dôvod nespĺnenie tejto náležitosti odstraňovať postupom podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Nápravu ústavnou sťažnosťou namietaných priet'ahov v postupe okresného súdu môže sťažovateľka dosiahnuť návrhom podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku, ktorý však nepodala. Tým nevyčerpala právny prostriedok, ktorý jej na ochranu jej ústavných práv postupom okresného súdu priznáva zákon. Ústavná sťažnosť je tak podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde neprípustná, čo zakladá dôvod jej odmietnutia podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

5. Podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku ak je dôvodný predpoklad, že došlo k priet'ahom v príprave prejednávania veci súdom, v určení termínu konania a rozhodnutia alebo k priet'ahom vo vyhotovovaní rozhodnutia, ktorákolvek zo strán môže podať sťažnosť pre nečinnosť na nadriadený súd, aby určil primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu. Podľa § 55 ods. 5 Trestného poriadku o sťažnosti pre nečinnosť musí rozhodnúť senát nadriadeného súdu do piatich pracovných dní od prevzatia veci a ak zo strany súdu nedošlo k priet'ahom, sťažnosť pre nečinnosť sa zamietne, no ak je sťažnosť opodstatnená, určí primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu.

6. Tento prvok dáva ktorejkoľvek strane trestného konania právo na to, aby nadriadený súd určil primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu. Preto ide o účinný prostriedok nápravy, prostredníctvom ktorého sa sťažovateľ môže účinne domáhať ochrany svojich práv (II. ÚS 31/09, II. ÚS 531/2017, IV. ÚS 296/2010, IV. ÚS 113/2012, III. ÚS 263/2021). Takmer zhodná právna úprava je obsiahnutá v § 91 rakúskeho zákona o organizácii súdov – *Gerichtsorganisationsgesetz* s titulom návrh na stanovenie lehoty a Európsky súd pre ľudské práva v rozsudku z 30. januára 2001 vo veci Holzinger proti Rakúsku dospel k záveru, že návrh na stanovenie lehoty na vykonanie úkonu podľa tohto zákona je vnútroštátnym prostriedkom nápravy, ktorého nevyčerpanie zakladá neprijateľnosť sťažnosti podľa čl. 35 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. novembra 2024

Robert Šorl
predseda senátu